

til en 30.000-50.000 mennesker. Hvorfor skal vi dog have den slags påstande? Det er jo underligt; man har jo spurgt bosnierne selv, hvor mange af de familiemedlemmer, de har efterladt tilbage i landet, der kunne falde ind under de her regler. Mon ikke de er nærmere til at vide det selv, end hr. Uffe Ellemann-Jensen er? Og hvad lød svaret dér? 80 pct. svarede, og tallet var 753. Dvs. at hvis 100 pct. havde svaret, så ville det være lige i underkanten af 1.000.

Jeg synes, at man må spørge sig selv: Med hvilket formål forsøger man at skabe fuldstændig falske billeder i befolkningen af, hvad det er for en opgave, man står over for? Det er næppe for at skabe medspil, det er næppe for at skabe en mulighed for, at de mange, mange gode menneskelige og faglige kontakter, alt det, der også foregår i foreningsregi, skal få lov til at blomstre yderligere.

Så kom fru Birthe Rønn Hornbech med en lille erindring fra en tv-udsendelse for 1½ år siden, forstår jeg. Dér skulle fru Birthe Rønn Hornbech have sagt i forbindelse med en privatskole, der var begyndt at optage bosniske elever, at det var en solstrålehistorie, og jeg skulle have sagt, at det var på kanten af loven. Deri skulle der ligge et fældende bevis for et eller andet. Jeg synes, det meget godt illustrerer én ting, nemlig at det var rigtigt, at det var på kanten af loven, men hvad gjorde vi? Vi gjorde solstrålehistorien lovlig. Det var nemlig det, der skete dengang, da vi lavede vilkårsforbedringerne, og som vi til dyb forbløffelse oplevede at Venstre og De Konservative sammen med Fremskridtspartiet stemte imod.

I det hele taget – jeg kan slet ikke nå at opremse dem alle – var der utrolig mange selvmodsigelser i Venstreordførerens indlæg. F.eks. sagde fru Birthe Rønn Hornbech: Vi anerkender friere vilkår. Hun sagde også, at det dog var fuldstændig urimeligt, at man skulle være bundet til alle mulige regler. Hvorfor kunne asylansøgere dog ikke bare søge ud på arbejdsmarkedet? Og en lang række andre ting.

Det var præcis det, vi stemte om for ½ år siden. Dengang var Venstre og De Konservative i gang med at male sig væk fra det nationale kompromis; man var begyndt at male sig op i en krog. Man stemte imod alt det, der nu – om end i lille målestok – har været med til at skabe lidt bedre vilkår for de bosniske krigsflygtninge. Det ville man ikke være med til, og derfor er der en – vil jeg godt sige – forholdsvis falsk tone i en række af de ting, der er blevet sagt under Venstreordførerens indlæg.

I øvrigt kan jeg oplyse, at det er lykkedes allerede nu at ændre meget på hverdagsvilkårene. Jeg har lige fået en ny indberetning om, hvordan det går med vilkårsforbedringerne. I undervisningen eller den faglige træning under aktiveringsprogrammet er der nu 4.929 deltagere, og så er der 1.135 bosniere, der arbejder som frivillige lærere. På arbejdsmarkedskurser – det er f.eks. på AMU-centre – går der 664 bosniere, og i praktiske forløb er der 677. I den særlige jobordning, der er lavet, hvor et job skal have stået ledigt i 3 måneder, før det går til en bosnier, er der 24 i gang, og der er på højskoler og inden for folkeoplysning 1.880, der deltager. Det vil sige, at billedet nu begynder at tegne sig som det, vi godt kan kalde en lidt mere normal tilværelse. Det var det, både Venstre og De Konservative stemte imod, da de havde muligheden for det.

Derfor vil jeg godt slutte mit indlæg med at takke det flertal her i Folketinget, der ikke har villet løbe fra nationale kompromiser, som har stået ved det ansvar, vi påtog os, da regeringen hed VK, og som ikke har villet være med til at skabe en yderligere udmarvende usikkerhed for de bosniske krigsflygtninge. Jeg er glad for, at der trods alt er et bredt flertal for det her i Folketinget.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Der er ikke flere på talerlisten til den her omgang. Vi går til anden omgang.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har flere gange i dag og vistnok til nogles irritation stillet et konkret spørgsmål til Venstre og De Konservative om de herværende bosniere ret til at få børn og ægtefæller hertil, også selv om den situation skulle opstå, at V og K fik flertal for at gøre bosniernes ophold her midlertidigt.

Fra Det Konservative Folkeparti har jeg ikke fået noget svar. Men efter flere forsøg fra min side, så svarede fru Birthe Rønn Hornbech: »Venstre vil ikke modsætte sig, at der i særlige tilfælde kan blive tale om familiesammenføring for denne gruppe.« Altså: ». . . at der i særlige tilfælde kan blive tale om . . .«!

Nu kan man selvfølgelig indvende, at mit spørgsmål er hypotetisk, al den stund der ikke bliver tale om et 7-årigt midlertidigt ophold for denne gruppe. Men baggrunden for, at jeg stædigt har forsøgt at få et svar, er, at jeg gerne ville afdække, at forskellen mellem Socialdemokratiet og partierne bag loven her på den ene side og